

UN MOC

Jo soc un moc, que la vida li funciona poc. L'única cosa bonica a la meua vida, són els badabadocs que hi ha la carena de la muntanya. Ja m'agradaria a mi poder ser lliure i sortir del nas fastigós i brut ón visc, cosa que no puc fer. Mai hauria d'haver pensat a sortir, perquè quan ho vaig fer, pam, pum, pom, pim, i en un tres i no res ja no veia res, més ben dit, havia "mort". Quan va passar això, vaig descobrir el que passava quan sorties del nas: l'humà propietari del nas on vius, agafa un mocador i el dirigeix al nas, l'aixafa per deixar anar un munt de mocs "com jo" i el tira al no res, on sóc jo ara. Us preguntareu: que com és que encara estic viu? Fàcil, simplement no estic al no res, estic a un nas gegant ple de mocs sense nas on viure, com jo, anomenat "paperera", que és com li diuen els humans. Poc després de que m'atrapessin, vaig descobrir una esquerda a la "paperera", m'hi vaig ficar i per fi era lliure quan em vaig adonar que m'estava desfent. Ara sí que l'havia cagat!

La Happy Flower